

καὶ Πόντ. (Τραπ. Τρίπ.) Συνών. ἀγλάφασμα 2, βά-
θεμα. 2) Κοίλωμα, κοιλότης σύνηθ. : Τὸ βαθούλλωμα
τῆς πλάκας - τοῦ δέντρου - τῆς σκεπῆς κττ. *Ἐπεσα 'ς ἓνα βα-
θούλλωμα. Συνών. βαθουλλάδα.

βαθουλλώνω σύνηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ.) βαθ'λλώ-
νου βόρ. ιδιῶμ. βαθουλ-λάωνου Ρόδ. βαθυλλώνω Πόντ.
(Τρίπ.)

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθουλλός. Τὸ βαθυλλώνω κατ' ἐπί-
δρασιν τοῦ ἐπιθ. βαθύς.

1) Κάμνω τι κοῖλον, βαθύνω, κοιλαίνω ἔνθ' ἄν. : Βα-
θουλλώνω τὸ λάκκο. *Ἡ ἀρρώστια τοῦ βαθούλλωσε τὰ μάτια.
Βαθουλλωμένα μάτια σύνηθ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαθένω
Α 1. Καὶ ἀμτβ. κοιλαίνομαι σύνηθ. : *Ἀπὸ τὴν ἀρρώστια
βαθούλλωσαν τὰ μάτια μου. 2) Βυθίζομαι Στερελλ. (*Α-
ράχ.) : Βάθ'λλουσα μέσ' 'ς τὴν λάσπη.

βαθουλλωπός ἐπίθ. Κρήτ. Πελοπν. (Γέρμ.) κ.ά.
βαθουλ-λωπός Κῶς.

*Υποκορ. τοῦ ἐπιθ. βαθουλλός διὰ τῆς καταλ. -ωπός.
Βαθουλλός 1, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν. : Πιάττο βαθουλλωπὸ
Γέρμ.

βαθουλλωτός ἐπίθ. σύνηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ.) βα-
θ'λλουτός Σάμ. Στερελλ. (*Αράχ.) κ.ά.

*Υποκορ. τοῦ ἐπιθ. βαθουλλός διὰ τῆς καταλ. -ωτός.
Βαθουλλός 1, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν. : Πιάττο-τηγάνι βαθουλ-
λωτὸ σύνηθ. Τὸ χῶμα βαθουλλωτὸν ἔν' ἄδακὰ (τὸ χῶμα
ἐδῶ εἶναι ὀλίγον ἐκβεβαθυσμένον) Τραπ.

βαθούτσικος ἐπίθ. πολλαχ. βαθούτσ'κος πολλαχ.
βορ. ιδιῶμ. βαθιούτσ'κους Σάμ.

*Υποκορ. τοῦ ἐπιθ. βαθύς διὰ τῆς καταλ. -ούτσικος.
Βαθουλλός 1, ὁ ἰδ.

βαθρακίλα ἡ, Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

*Ἐκ τοῦ οὐσ. βαθράκι, δι' ὃ ἰδ. βατράχι.

Τὸ φυτὸν ἀγριοβαθρακοκίλα, ὁ ἰδ.

***βαθρακοκίλα** ἡ, βαθρακουκίλα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

*Ἐκ συμφύρ. τῶν οὐσ. βαθρακός, δι' ὃ ἰδ. βάτρα-
χος, καὶ βαθρακίλα.

Βαθρακίλα, ὁ ἰδ.

βαθυ - ἐπίρρ. μόνον ὡς α' συνθετ. ἐνιαχ.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς.

Συντίθεται μετὰ ρημάτων ἢ μετοχῶν πρὸς ἐπίτασιν
τῆς σημασίας των, οἷον : βαθυσκάβω, βαθυσυλλογισμένος κττ.

βαθυβολία ἡ, Πόντ. (Κερασ.) βαθυβολίγια Πόντ.
(Κερασ.)

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. βολή.

1) Βάθος θαλασσίων ὑδάτων. 2) Γῆ χαμηλὴ καὶ
συνήθως ἀνήλιος.

βαθυβολῶ Κρήτ. Πόντ. (Κερασ.) βαθυβολίζω
Πόντ. (Τραπ.)

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαθύβολος ἢ ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς
καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -βολῶ, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ.
ἐν *Αθηνᾷ 22 (1910) 242 κέξ.

1) *Οργώνω βαθέως Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) : *Ἄσμ.

Τὰ βούδα εἶν' δρακοντικά καὶ ὁ ζευγηλάτης δράκως,
βαθυβολεῖ τ' ἀλέτριν ἀτ', 'ς τὸ ξένον τ' αἷμαν βάφτει,
βαθυβολεῖ τ' ἀλέτριν ἀτ' κ' ἐβγάλλει ἀβραδόνας

Κερασ. *Ἐν παραλλαγῇ Τραπεζοῦντος : Βαθυβολίζ' τ' ἀλέ-
τριν ἀτ' κττ. 2) Προχωρῶ εἰς βάθος Κρήτ. : Σὰν ἐβα-
θυβόλεις ἡ νύχτα, ἤρθαν οἱ-ῖ-ἀνεράιδες μετὰ τὰ κοφίνια 'ς τὸ
νῶμο καὶ μετὰ τὰ κόπανα 'ς τὰ χέρια (ἐκ παραμυθ.)

βαθυγάλαξιος ἐπίθ. ΧΧρηστοβασ. Διηγ. στάν. 178
βαθυγάλαξος Θράκ. (Κασταν.) κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. 348 βα-
θεογάλαξος Λεξ. Πρω. (λ. βαθυκύανος).

*Ἐκ τῶν ἐπιθ. βαθύς καὶ γαλάξιος.

Βαθυγάλανος, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν. : Βαθυγάλαξιο ὕφασμα
ΧΧρηστοβασ. ἔνθ' ἄν. || *Ἄσμ.

Ζεμπούλι μου βαθυγάλαξο μέσα 'ς τὰ λουλουδάκια,
μοναχογιὸς ξεχωριστὸς μέσ' 'ς τὰ παλληκαράκια
Κασταν.

βαθυγάλανος ἐπίθ. πολλαχ.

*Ἐκ τῶν ἐπιθ. βαθύς καὶ γαλανός.

*Ὁ ἔχων βαθὺ κυανοῦν χρῶμα : Βαθυγάλανη θάλασσα
-σημαία κττ. πολλαχ. Βαθυγάλανο λουλούδι Ἰδραγούμ. Μαρτ.
αἶμα² 56. Συνών. βαθυγάλαξιος.

βαθυγέροκας ὁ, Πελοπν. (*Αρκαδ.)

*Ἐκ τοῦ οὐσ. βαθύγερος κατ' ἐπίδρασιν τοῦ γιόκας
κατὰ τύπ. ὑποκοριστικόν.

Βαθύγερος, ὁ ἰδ.

βαθύγερος ὁ, Πελοπν. (*Αρκαδ.)

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. γέρος.

*Υπεργήρος. Συνών. βαθυγέροκας.

βαθύγνωμος ἐπίθ. Πελοπν. (Μάν.)

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. γνώμη.

1) *Υπουργός, κρυψίνους. 2) Μνησίκακος.

βαθυδιάσελλο τό, ΔΛουκοπ. Ποιμεν. 51 — Λεξ.
Βλαστ. 372.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. διάσελλο.

Βαθεῖα διάβασις βουνοσειρᾶς.

βαθυκαλαμεῶνας ὁ, Ρόδ.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. καλαμεῶνας.

Βαθύς καλαμεῶν : *Ἄσμ.

Κάτω 'ς τὰ βάθη τοῦ γιγαλοῦ 'ς τὸ βαθυκαλαμεῶνα
κάουρας ἐδρακόντειπε καὶ τρώει ἀντρεωμένους.

βαθυκίτρινος ἐπίθ. ΓΞενοπ. Ζακυθιν. μαντήλ. 76.

*Ἐκ τῶν ἐπιθ. βαθύς καὶ κίτρινος.

*Ὁ ἔχων βαθὺ κίτρινο χρῶμα : Φτερωσὰ βαθυκίτρινη.

βαθυκόκκινος ἐπίθ. ΓΞενοπ. Τρίμορφ. γυν.² 45.

*Ἐκ τῶν ἐπιθ. βαθύς καὶ κόκκινος.

*Ὁ ἔχων βαθὺ κόκκινον χρῶμα : Βαθυκόκκινο ρόδο.

βαθυκοπῶ Κύπρ.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαθυκόπος ἢ τοῦ βαθύς καὶ τῆς
παραγωγικῆς καταλ. -κοπῶ.

Σφυρηλατῶ.

βαθυλάγκαδο τό, Λεξ. Βλαστ. 371.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. λαγκάδι.

Βαθὺ λαγκάδι.

βαθύλακκας ὁ, Μακεδ. (Βελβ.)

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. λάκκα.

Βαθύς λάκκος. *Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κύπρ., ὑπὸ δὲ τὸν
τύπ. Βαθύλαγα Κρήτ. (Σέλιν.) Σκάλα τοῦ Βαθύλακκα Πε-
λοπν. (Μάν.) Βαθύλακκος *Ἡπ. Λευκ. Μακεδ. Ρόδ. Βαθύ-
λακκοὶ Κῶς Βαθ'λάκκ' *Ιμβρ.

βαθύλαλος ἐπίθ. ΚΠαλαμ. Τάφ.² 51 ΖΠαπαντ. ἐν
*Ανθολ. Ἡ'Αποστολίδ. 335.

*Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. λαλιά.

1) *Ὁ ἔχων ἢ παράγων βαθεῖαν φωνὴν ἢ βαθὺν θόρυ-
βον ΖΠαπαντ. ἔνθ' ἄν. : Βαθύλαλη ἀγορά. 2) *Ὁ βαθεῶς

ἀκουόμενος, ἐπὶ φωνῆς¹ ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν.: Βαθύλαες φωνές.

βαθυλόγημα τό, ἀμάρτ. βαθολόισμα Μεγίστ. βαθουλόισμα Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βαθυλογῶ. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Τὸ νὰ εἶναι τις σύννου, μελαγχολία Μεγίστ. 2) Βαθύς ἡ κωματώδης ὕπνος Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ.

βαθυλογῶ Θήρ. Ἰων. (Σμύρν.) Κάρπ. Κύθηρ. Κωνπλ. βαθυλοῶ Θήρ. Ἰων. (Σμύρν.) Κάρπ. βαθυλουῶ Λυκ. (Λιβύσσ.) βαθολοῶ Μεγίστ. βαθυλοῖζω Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαθυλόγος ἡ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λογῶ.

1) Ἐμβαθύνω εἰς τὸ νόημα, περιπίπτω εἰς βαθείας σκέψεις, σκέπτομαι βαθέως Θήρ. Ἰων. (Σμύρν.) Κύθηρ. Κωνπλ.: Ἄσμ.

Σκέπτομαι καὶ βαθυλοῶ τί στίχους νὰ σοῦ γράψω, ποιοῦ ἀπ' τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς αἰσθημὰ νὰ ξεθάψω Κωνπλ. Σμύρν. 2) Γίνομαι σύννου, μελαγχολῶ Κάρπ. Μεγίστ.: Ὁ ἀρρωστημένος βαθυλοᾷ Κάρπ. Μετοχ. βαθυλοῖσμένος=σύννου, μελαγχολικὸς Κάρπ. 3) Βυθίζομαι εἰς βαθὺν ὕπνον ἢ λήθαργον Λυκ. (Λιβύσσ.) Συνών. βα-θένω Β2, *βαθουλλοῖζω 1. 4) Εὐρίσκομαι εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἐκ τῆς παραλίας, ἀνάγομαι πολὺ ἀνοικτὰ εἰς τὸ πέλαγος, ἐπὶ πλοίου Μεγίστ.: Ἐβαθολόησεν ἡ βουλέττα (ἡ γολέττα). Ἐρρεται ἕναν καράι, μὰ εἶναι βαθολοῖσμένο (μόλις φαίνεται εἰς τὸν ὀρίζοντα καράι=καράβι).

βαθύμαλλος ἐπίθ. ἀμάρτ. βαθύμαλλους Μακεδ. (Σισάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. μαλλί.

Ὁ ἔχων μακρὰς τρίχας.

βαθυμελάχρινος ἐπίθ. ΓΞενοπ. Πρωτοξύν. 170 καὶ Κόσμος 43.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. βαθύς καὶ μελαχρινός.

Ὁ ἔχων χροῶμα βαθὺ μελαχρινόν: Ἦταν ἕνας κοντὸς βαθυμελάχρινος μὲ μαῦρο μουστάκι. Βαθυμελάχρινο πρόσωπο.

βαθυμμάτης ἐπίθ. ἀμάρτ. βαθομμάτης Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. μάτι.

Ὁ ἔχων βαθεῖς ὀφθαλμούς. Συνών. βαθουλλομμάτης.

βαθυνέσκω Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ βάθυνα ἄορ. τοῦ ρ. βαθένω καὶ τῆς καταλ. -υνέσκω.

Κάμνω τι βαθύ, βαθύνω: Βαθυνέσκω τὸ δηγὸ (αὐλάκι). Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαθένω Α1.

βαθυνίσκω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ βάθυνα ἄορ. τοῦ ρ. βαθένω καὶ τῆς καταλ. -ίσκω.

Βαθυνέσκω, ὁ ἰδ.

βαθυπήγαδο τό, ἀμάρτ. βαθουπήγαδου Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. πηγάδι.

Βαθὺ φρέαρ: Ἄσμ.

Κλάπτει, ματάκι μ', κλάπτει | νὰ γίνῃ λίμνη καὶ γιὰλὸς νὰ γίνῃ βαθουπήγαδου | νὰ πέσου μέσα νὰ πνιγῶ.

βαθύπλουτος ἐπίθ. λόγ. σύννηθ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. βαθύπλουτος.

Ὁ ἔχων πολὺν πλοῦτον, πᾶμπλουτος.

βαθυπράσινος ἐπίθ. σύννηθ. βαθειοπράσινος—Λεξ. Πρω. (λ. βαθυπράσινος).

Ἐκ τῶν ἐπιθ. βαθύς καὶ πράσινος.

Ὁ ἔχων βαθὺ πράσινον χροῶμα: Βαθυπράσινη χλόη. Βαθυπράσινο πεῦκο.

βαθύπυκνος ἐπίθ. ΦΠανᾶ Λυρικ. 210.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. βαθύς καὶ πυκνός.

Ὁ λίαν πυκνός: Βαθύπυκνη μαύρη σκιά.

βαθύρρεμα τό, ἀμάρτ. βαθύρρεμα Σάμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐσ. ρέμα.

Βαθύς χειμαρρός. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βαθύρρεμα Εὐβ. Ἡπ. Κέως Βαθυρρέμα Πελοπν. (Ἀρκαδ. Κορινθ.) Βαθύρρουμα Κρήτ. (Σέλιν.) Βαθύρρεμα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

βαθύρριζος ἐπίθ. ΓΒλαχογιάνν. Λόγοι καὶ ἀντίλογ. 146 —Λεξ. Πρω. βαθειόρριζος ΣΣκίπη Ἀπέθαντ. 38 —Λεξ. Πρω.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. βαθύρριζος.

1) Ὁ βαθέως ριζωμένος ἐνθ' ἄν.: Δέντρο βαθειόρριζο ΣΣκίπης ἐνθ' ἄν. 2) Οὐδ. πληθ. οὐσ., αἱ βαθύτεραι ρίζαι, αἱ τελευταῖαι ἄκραι τῶν ριζῶν πρὸς τὸ βάθος ΓΒλαχογιάνν. ἐνθ' ἄν.: Φόβος τρανὸς μὲ πέραςε ὡς τὰ βαθύρριζα τοῦ νοῦ.

βαθύς ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ.) βαχὺς Κύπρ. βαιθὺς Κέρκ. (Κάτω Γαρ.) βαιχὺς Κέρκ. (Κάτω Γαρ.) φαθύς Λυκ. (Λιβύσσ.) βαθειὸς πολλαχ. βαθειὸς Ζάκ. Πελοπν. (Μάν.) βαθέος Εὐβ. (Κύμ.) βαθὲς Δ.Κρήτ. Ἰκαρ. βαθιοῦ Τσακων. βαθιοῦ Τσακων. Θηλ. βαθειὰ κοιν. βαθειὰ Καλαβρ. (Μπόβ.) βαθέα Ἀθῆν. (παλαιότ.) Αἴγιν. Εὐβ. (Κύμ.) Μέγαρ. Πελοπν. (Μάν.) βαθὲ Δ.Κρήτ. Ἰκαρ. βαθκειὰ Κύπρ. Μεγίστ. βαθέσσα Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ.) βαθὰ Κάρπ. Χάλκ. βατσειὰ Κάλυμν. βαθὰ Ἀστυπ. Οὐδ. βαθὺν Κύπρ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) βαθειὸ Πελοπν. (Μάν.) Οὐδ. πληθ. βαθὲ Δ.Κρήτ. Ἰκαρ. Συγκριτ. βαθιούτρε Τσακων.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. βαθύς. Περὶ τοῦ θηλ. βαθέα ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 28 (1916) Λεξικογρ. Ἀρχ. 3.

Α) Κυριολ. 1) Ὁ ἔχων βάθος κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Τραπ.) Τσακων.: Βαθύς λάκκος-ποταμὸς κττ. Βαθειὰ θάλασσα-λίμνη κττ. Βαθειὰ πολυθρόνα. Βαθὺ πηγάδι-πιάντιο κττ. Βαθεῖα νερὰ ἢ ἀπλῶς τὰ βαθεῖα (τὰ βαθεῖα ὕδατα θαλάσσης, λίμνης, ποταμοῦ). Πᾶς ὅς τὰ βαθεῖα γὰ νὰ ψαρέψω κοιν. Ἀδὰ κουντὰ ἐνὶ βαθύς (ἦτοι τόπος ἔχων βάθος ὕδατων) Οἶν. Πηγάδι βαθέο Κύμ. Ποταμὸς βαθὲς Κρήτ. Πηγάδι βαθὲ αὐτόθ. Ταφίν βαθὺν Τραπ. Χαλδ. || Φρ. Πῆγι ὅς τὰ βαθεῖα (ἀπέθανε) Ἡπ. (Ζαγόρ.) || Παροιμ. Τὸ βαθεῖο ποτάμι δὲν κάνει κρότο (ἐπὶ ἀνθρώπου ἔχοντος μὲν ἀξίαν, ἀποφεύγοντος δὲ τοὺς θορυβώδεις ἐπαίνους) Ζάκ. Ἀπελπισμένο κάτεργο σὲ βαθεῖο λιμάνι ἀράζει (ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης δυστυχοῦς) αὐτόθ. || Ἄσμ.

Σ τὰ βαθεῖα τήνε πάει καὶ ὅς τὰ τάρταρα νερὰ Μάν.

Πῶς πρασινίζει τὸ νερὸ εἰς τὸ βαιθὺ τὸ ρέμα, ἔτσι πρασίνισα κ' ἐγὼ γὰ νὰ σὲ πάρω ἐσένα

Κάτω Γαρ.

Ἀπὸν τῇ γῆς βγαίνει νερὸ καὶ ἀπὸ βαιχὺ πηγάδι καὶ ἀπ' ὅλες τοῖς ἀνύπαδρες ἔχω κ' ἐγὼ μοιράδι αὐτόθ. Ἀντίθ. ἄβαθος 1, ἄβαθούλλωτος 2, ἀνάπλαγος 1, ἀνάρερηχος, ἀναχλὸς 3, ἀπλαδινός, ρηχός. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βαθύς Κάλυμν. Ρόδ.

